

"شخصیت‌پردازی" در داستانهای کودک زکریا تامر، مطالعه موردنی «لماذا سكت النهر؟» و «قالت الوردة للسنونو»

فاطمه قادری^۱

دانشیار زبان و ادبیات عربی دانشگاه یزد

زینت زارع بیدکی

کارشناس ارشد زبان و ادبیات عربی

چکیده

داستان‌پردازی برای کودکان و نوجوانان با داستان نویسی بزرگسالان تفاوت دارد. هر چه سن و تجربه کودک و نوجوان کمتر باشد، میزان کاربرد عناصر داستانی، محدودیت بیشتری دارد. این امر داستان‌نویسی برای کودکان و نوجوانان را دشوار می‌سازد. شخصیت‌پردازی نیز به عنوان یکی از عناصر اصلی داستان نویسی است؛ زیرا قدرت نویسنده در تکامل و پرورش هرچه بهتر شخصیتها، نقش چشمگیری در جذب مخاطبان کودک دارد. «زکریا تامر» یکی از نویسنده‌گان مشهور سوری، داستانهای بسیاری را برای کودکان و نوجوانان به رشته تحریر درآورده است که از جمله آنها، دو مجموعه داستانی «لماذا سكت النهر؟» و «قالت الوردة للسنونو» است. در این جستار، شیوه شخصیت‌پردازی در این دو مجموعه مورد بررسی و با معیارهای شخصیت‌پردازی در داستانهای کودکان سنجیده شده است. سؤالاتی که نگارنده در این پژوهش به دنبال پاسخگویی به آن سمت، چگونگی معیارهای شخصیت‌پردازی در داستانهای کودکان و میزان رعایت این معیارها از جانب زکریا تامر است. نتایج بررسی نشانگر رعایت بسیاری از معیارهای شخصیت‌پردازی داستان کودکان از جانب این نویسنده سوری است.

کلید واژه‌ها: زکریا تامر، شخصیت‌پردازی، داستانهای کودکان، لماذا سكت النهر، قالت الوردة للسنونو.

۱- نشانی پست الکترونیکی نویسنده مسئول: mf_ghadery@yahoo.com

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۲/۱۱/۲۸

تاریخ دریافت: ۱۳۹۱/۱۲/۰۹

مقدمه

ادبیات داستانی در تکوین میراث و هویت فرهنگی و ادبی هر جامعه از نقش بنیادین و سازنده‌ای برخوردار است. هر داستان از عناصری چون موضوع، درونمایه، شخصیت، دیدگاه، صحته، زبان و ... تشکیل می‌شود. شخصیتها در هر داستان با مجموعه‌ای از رفتار، گفتار و افکاری که توسط نویسنده به آنها داده می‌شود، ایفای نقش می‌کنند (مستور، ۱۳۷۹ش، ص۳۳). شخصیت و شخصیت‌پردازی از عناصر مهم داستان کودکان به شمار می‌آید و باید در گزینش آن نهایت دقیقت را به کار برد تا هدف داستان تحقق یابد. ریشه ادبیات نوین داستانی کودک را در کشورهای عربی، باید در تحولات ادبی و فرهنگی پس از آشنایی با غرب جستجو کرد. در واقع بیشتر مورخان و پژوهشگران، آغاز دوره‌ی بیداری عربها را حمله‌ی «ناپلئون بناپارت» امپراطور فرانسه، به مصر دانسته‌اند (فرزاد، ۱۳۸۰ش، ص۱۹). نبرد سال ۱۹۶۷ و شکست عربها در برابر اسرائیل نیز عامل مهم دیگر در تحول چشمگیر ادبیات کودک بود (الموسى، ۲۰۱۰م، ص۷۵).

انتشار مجله «أسامة» در سال ۱۹۶۹م نخستین گام جدی در راه ریشه دار کردن هنر ادبیات کودک در سوریه بود. ابتدائی‌ترین وظایف این مجله، برگزیدن موضوعاتی ویژه کودکان بود. این مجله با پی بردن به این موضوع که کودک به طور فطری به داستان و حکایت تمایل و علاقه بسیاری دارد، تعداد زیادی از صفحات خود را به داستانهایی با موضوعات ویژه کودکان اختصاص داد. ریاست هیئت تحریریه این مجله را افرادی چون سعدالله ونوس، ذکریا تامر، عادل أبوشنب، دلال حاتم و بیان الصفدي بر عهده داشتند (همان، صص ۷۷-۷۹).

ذکریا تامر متولد (۱۹۳۱م) در سوریه، از نویسنده‌گان مشهور داستان کوتاه در جهان عرب به شمار می‌آید و مجموعه‌های داستانهایی از او چون «النمور فی اليوم العاشر»، «الربيع فی الرماد»، «الرعد» و ... به چاپ رسیده است. این نویسنده سوری، حدود ۱۵۰ داستان کوتاه نیز برای کودکان و نوجوانان به نگارش درآورده است که باعث شده وی در زمرة نامدارترین نویسنده‌گان ادبیات کودک و نوجوان در سوریه به شمار آید.

آثار ارزشمندی از این نویسنده به زبانهای مختلف دنیا ترجمه شده است. در ایران

نیز، مصطفی رحمان دوست داستانی از وی را در حوزه کودک به نام «درسی برای گنجشک»، به شعر برگردانده است که تمامی اینها نشان از استعداد وی در این عرصه و جهانی شدن آثارش دارد.

زکریا تامر در سال ۱۹۶۸ به نویسنده‌گی برای کودکان توجه نشان داد. زبان و مفاهیم خاص وی در مورد کودکان توجه عده زیادی را به خود برانگیخت. احمد محمد عطیه در این مورد می‌گوید: «تامر داستانهای بسیاری را برای کودکان به رشته تحریر در آورده که در سرتاسر سرزمینهای عربی حتی اروپا و اسرائیل منتشر و آثار وی به انواع زبانهای زنده دنیا ترجمه شده است. داستانهای وی، شکل دهنده آغاز راه صحیح برای کودکان عرب بود که با زبانی بدیع و در قالب هنری مدرن، ارزش‌های انسانی، قومی و مبارزه طلبی را می‌گستراند. تامر بر این باور بود که کودکان در اجتماعی که پدران و مادران از ستم و جور و بیچارگی رنج می‌برند، امکان ندارد از رشدی سالم و مطلوب برخوردار باشند. از این رو توجه حقیقی و ویژه به کودکان در گرو توجه همزممان به بزرگترها می‌دانست. در نظر وی، گام اولی که باید برداشته شود، آزاد سازی بزرگترهاست از هر آنچه که انسانیت آنان را خدشه‌دار می‌سازد و جلو پیشرفت آنان را می‌گیرد (الصادی، ۱۹۹۵، ص ۲۶). شکست معروف سال ۱۹۶۷ اعراب از اسرائیل ارتباط نزدیکی با تحول ادبیات داستانی کودک در سرزمینهای عربی دارد. این شکست تأثیر زیادی بر نویسنده‌گان حوزه ادبیات کودک در سرزمینهای عربی داشت، این شکست بر روی زکریا تامر نیز بسیار تأثیر گذار بود و نقش مهمی در تعیین مسیر داستان‌نویسی وی داشت. تامر خود در این باره می‌گوید: «زمانی که نتیجه‌ی جنگ ۱۹۶۷ مشخص شد؛ ارتباط من با واقعیت بیشتر گشت و دیدگاه من نسبت به کودکان وسعت بیشتری یافت. آنان نسلی بودند که می‌بایست به این دشمن وحشی پاسخ می‌گفتند؛ پس باید به آنان حس مبارزه می‌دادیم. آنها باید شدیداً تغییر می‌کردند تا به نسلی تبدیل شوند که قادر به ایثارگری و قربانی کردن خود در راه عدالت و آزادی و سعادت باشد...» (الموسی، ۲۰۱۰، ص ۷۶).

زکریا تامر نیز از آن زمان به بعد، بالغ بر ۱۵۰ داستان برای کودکان، منتشر ساخت

که بسیار مورد استقبال قرار گرفت. مجموعه داستانهای وی در این زمینه «لماذا سكت النهر»، «البيت»، «قالت الوردة للسنونو» و «بلاد الأرانب» نام دارد. تعدادی از تک داستانهای وی نیز که به صورت کتابچه‌هایی کوچک و مصور در اختیار کودکان قرار گرفته است، عبارتند از «يوم بلا مدرسة»، «الحمامۃ البيضاء»، «جود الأرض الخضراء»، «بيت للورقة البيضاء»، «القندل»، «المطر»، «غزال محب لأسئلة»، «نَدْ حَصَان»، «الشجرة الخضراء»، «ضحكة الشمس»، «الغضب» و

تامر بر این باور بود، که عرضه کتاب ناپسند برای کودکان گناهی است که آثار منفی آن در شخصیت کودک به هنگام بزرگسالی نمایان می‌گردد. وی مؤسسات فرهنگی را مسئول رشد فکری و فرهنگی کودک می‌دانست (الصادمی، ۱۹۹۵م، ص۲۶). مجموعه داستانهای دیگر این نویسنده برای بزرگسالان، مجموعه‌هایی چون، «صهيل الجواب الأبيض»، «ربيع في الرماد»، «الرعد»، «دمشق الحرائق»، «الشمس للصغار» و ... است.

پیشیه تحقیق

در مورد آثار زکریا تامر تحقیقاتی در قالب کتاب، پایان‌نامه و مقاله صورت گرفته است. امتنان عثمان الصدامی (۱۹۹۵م) در کتاب «زکریا تامر و القصة القصیرة» به بررسی مضون و سبک پنج مجموعه از داستانهای زکریا تامر تحت عنوان، صهيل الجواب الأبيض، ربيع في الرماد، الرعد، دمشق الحرائق، النمور في اليوم العاشر، پرداخته است. صلاح الدين عبدالی در پایان‌نامه خود با عنوان «بررسی داستانهای کوتاه زکریا تامر» (۱۳۸۵ش) به بررسی مضمون و ساختار هنری و فنی داستانهای تامر پرداخته است. حسینی خزائی در پایان‌نامه کارشناسی ارشد خود با عنوان «نقد و ترجمه مجموعه داستان «ربيع في الرماد» (۱۳۸۷ش) ضمن ترجمه این مجموعه داستان، به نقد آن پرداخته است، همچنین فضه بیگدلو در پایان‌نامه خود تحت عنوان «نقد و ترجمه کتاب الرعد اثر زکریا تامر» (۱۳۸۷ش) به ترجمه و بررسی این داستان پرداخته است. سارا فروغی در پایان‌نامه خود (۱۳۸۸ش) پدیده‌های اجتماعی را در داستان‌های زکریا تامر

"شخصیت‌پردازی" در داستانهای کودک زکریا تامر.....۱۳۷

مورد بررسی قرار داده است. شکوه السادات حسینی در مقاله‌ای با عنوان «مقایسه اندیشه‌های هستی گرایانه در ادبیات داستانی ایران و سوریه» (۱۳۹۰ش) به بررسی داستانهای کوتاه دو نویسنده ایرانی و سوری (صادق هدایت و زکریا تامر) پرداخته است. سمر روحی الفیصل (۲۰۱۱م) در مقاله‌ای تحت عنوان «الحيوانات المسرجة و مرتکبات الفص الثالثة عند زکریا تامر» به بررسی ساختار عمومی و ارزشها و عنصر خیال در دو مجموعه «لماذا سكت النهر؟» و «قالت الوردة للسنونو» پرداخته؛ ولی تاکنون نحوه شخصیت‌پردازی این دو مجموعه مورد بررسی قرار نگرفته است.

در جستار حاضر، نگارنده ضمن بررسی سیر ادبیات داستانی کودک در سوریه و شرح حال ادبی زکریا تامر، گریزی به مؤلفه‌های شخصیت‌پردازی داستان کودک داشته و سپس نحوه شخصیت‌پردازی در دو مجموعه «لماذا سكت النهر؟» و «قالت الوردة للسنونو» را با توجه به مؤلفه‌های ذکر شده مورد ارزیابی قرار داده است.

مؤلفه‌های شخصیت‌پردازی در داستان کودک

«اشخاص ساخته شده‌ای را که در داستان و نمایش و... ظاهر می‌شوند، شخصیت می‌نامند» (میر صادقی، ۱۳۶۷ش، ص۱۸۴) شخصیت از عناصر بسیار مهم در ادبیات داستانی کودکان است. «دو عنصر عمدۀ که در داستانهای کودکان نقش گرانیگاه را بر عهده می‌گیرند، موضوع و شخصیت است» (محمدی، ۱۳۷۸ش، ص۶۶).

هر چند عناصر داستان کودکان با بزرگسالان مشترک است، اما نحوه ارائه هر یک از این عناصر با توجه به سن مخاطب آن متفاوت است. بهترین داستانهای مناسب برای کودکان، داستانی است که دارای شخصیت‌های مأنسی از حیوانات، گیاهان یا شخصیت‌های بشری مأنس مانند پدر، مادر و کودکان خردسال باشند؛ زیرا دادن صفات حرکت، تکلم و رنگ به این شخصیتها میل کودک را به کنجکاوی ارضاء می‌کند (شعاری نژاد، ۱۳۸۲ش، ص۱۳۵). در این داستانها موجودات زنده و بی‌جان، با هم ارتباطی دو سویه دارند و ارتباط زبانی و فکری برقرار می‌کنند. کودک از این نوع داستانها لذت می‌برد، هرچند در بعضی مواقع ماهیت اصلی این ارتباط و گفتگو را در نمی‌یابد.

(حلاوة، ۲۰۰۰م، ص۱۸).

«شخصیتهای ادبیات کودکان معمولاً گذشته ندارند و فاقد انگیزه‌های پیچیده‌اند و به طور کلی مبنای عملشان آشکار است. اعمالشان یا نتیجه یک ویژگی اخلاقی یا اجتماعی است یا محصول تصمیم در شرایط هستند. در این نوع داستانها، تنها چند شخصیت به خوبی تشریح می‌شوند. زیرا کودکان از حفظ چندین شخصیت پیچیده در ذهن خود عاجزند به خصوص که کودکان ماجرا و عمل برایشان جالبتر از خود شخصیتهاست» (حجازی، ۱۳۸۳ش، ص۹۵). کودکان از طریق همذات پنداری خود با شخصیت اصلی داستان به ادبیات علاوه‌مند می‌شوند. اما برای مهیا نمودن زمینه برای همذات پنداری کودک، باید شخصیتها صفاتی داشته باشند تا کودکان قادر به ایجاد رابطه با آنها شوند. آنها در عین واقعی بودن باید منحصر به فرد و متمایز از دیگران باشند. نویسنده ماهر کسی است که شخصیتهای داستانی وی در عین اینکه نماینده صفات انسانی است، یگانه باشد (همان، ص۹۶). شخصیت دارای دو جنبه‌ی هیأت ظاهری چون اندازه و وزن، و ویژگیهای درونی مانند خلق و خو و حالات روحی و روانی است (نورتون، ۱۳۸۲ش، ص۲۴۴).

کودک احتیاج به شخصیتهای زنده و ملموس و قابل درک دارد که با حرارت و گرمی و صدق گفتار با وی سخن بگویند. زیرا کودک از این شخصیتها تقليد نموده و رفتارهای مثبت و منفی آنان در وی اثر می‌گذارد (بریغش، ۱۹۹۶م، ص۲۱۹). شخصیتها در داستان کودکان، مطلق می‌باشند؛ یعنی یا خوب هستند یا بد. مطلق بودن شخصیتها در این نوع داستانها به علت کوتاه بودن ساختار داستان و عدم امکان تشریح شخصیتها می‌باشد. جدای از این امر، تجربه‌های روانشناسانه نیز بیانگر این موضوع است که کودکان سینین پایین، بیشتر مطلق گرا هستند و شخصیتی را که دارای دو قطب مثبت و منفی یا چند جنبه شخصیتی باشد، نمی‌توانند درک نمایند (محمدی، ۱۳۷۸ش، ص۲۰۲).

«شخصیت یا اشخاص را با توجه به ملاکهای زیر می‌توان ارزیابی نمود،

- ۱- شخصیتها به گونه‌ای پرداخته شوند که خوانندگان بتوانند با آنها ارتباط عاطفی برقرار کنند.

"شخصیت پردازی" در داستانهای کودک زکریا تامر..... ۱۳۹

- ۲- شخصیتها با هدف و موضوع داستان متناسب باشند.
- ۳- در شخصیتها با پیشرفت ماجراهی داستان تغییرات لازم مشاهده شود.
- ۴- رفتار شخصیتها از لحاظ روان‌شناسی رفتار درست باشد» (مرتضوی، ۱۳۶۴ش، ص ۱۳۳).

شخصیت پردازی در داستانهای زکریا تامر

اکنون با شناخت معیارهای شخصیت پردازی داستان کودکان و پس بردن به جایگاه و اهمیت این عنصر داستانی، شیوه زکریا تامر در این زمینه مورد بررسی و کاوش قرار می‌گیرد. شخصیتهای داستان را می‌توان با توجه به نوع یا پویا و ایستا بودن تقسیم بندي نمود.

انواع شخصیتهای داستانی تامر

شخصیتهای داستانی زکریا تامر در دو مجموعه مورد بررسی به شش دسته تقسیم می‌شوند.

الف) شخصیتهای انسانی: این دسته، شخصیت‌هایی را شامل می‌شود که ما به ازای خارجی دارند. مانند شخصیت مادر در داستان «الطیور تأكل أيضاً» و شخصیت دختر و پسر نوجوان در داستان «حصان الأجداد».

ب) شخصیتهای جانوری: شخصیتهای این دسته را جانوران و حیوانات تشکیل می‌دهند. این شخصیتها در داستانهای کودکان به دو صورت ظاهر می‌شوند.

۱) حیواناتی که در ظاهر و باطن دارای تمام خصایص حیوانی مخصوص به خود می‌باشند.

۲) حیواناتی که ظاهر حیوانی دارند؛ اما رفتار انسانی از خود نشان می‌دهند. مانند گربه‌ای که به مدرسه می‌رود، الاغی که کتاب می‌خواند.

تقریباً تمام شخصیتهای حیوانی داستانهای تامر رفتارهای انسان گونه دارند. به عنوان مثال در داستان «الفأر رساماً» موش نقاشی می‌کند. در داستان «یوم اشتري القطف معطفاً»، گربه پالتو می‌پوشد. در داستان «القط لا يريد الذهاب إلى المدرسة» گربه کوچولو به مدرسه

نمی‌رود.

به ندرت داستانهایی از این نویسنده در دو مجموعه «لماذا سكت النهر» و «قالت الوردة» وجود دارند که دارای شخصیت حیوانی واقعی باشند. به عنوان مثال، داستان «الطيور تأكل أيضاً» پرنده‌گان، در این داستان به عنوان شخصیت فرعی دارای ظاهر و رفتار حیوانی هستند. شخصیتهای حیوانی که رفتار انسانی دارند، در داستانهای این نویسنده فراوان است.

وی در زمینه به کارگیری شخصیتهای حیوانی در داستانهای خود سعی نموده تا بیشتر از حیواناتی استفاده نماید که کودکان با آشنا می‌باشند و معمولاً آنها را در کوچه و خیابان و مزارع دیده‌اند. حیوانات اهلی مانند گربه، خرس، الاغ، گنجشک، موش، کلاع، اسب، ماهی، بلبل، گوسفند. اما با این اوصاف، حیوانات غیر اهلی چون شیر، روباه، فیل نیز در میان شخصیتهای داستانی وی دیده می‌شوند.

ج) شخصیتهای گیاهی: منظور از این دسته، شخصیتهایی هستند که از جنس گیاه می‌باشند و با برخی رفتارها و صفات انسان شخصیت‌پذیر شده‌اند. مانند شخصیت گل سرخ در داستان «قالت الوردة للسنونو» که با پرستو سخن می‌گوید، یا شخصیت درختان در داستان «لماذا سكت النهر»، که با مرد زورگو صحبت می‌کنند، همچنین شخصیت گل میخک، در داستان «غرفة البنت الصغيرة» که با توب به مشاجره لفظی می‌پردازد.

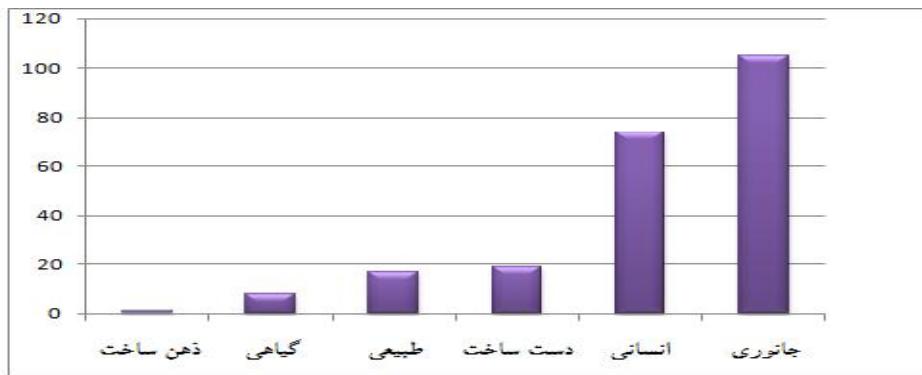
د) شخصیتهای طبیعی غیر جاندار: مانند شخصیت «باد» در داستان «الريح» که با آهو کوچولو سخن می‌گوید، می‌خندد. شخصیت «خورشید»، در داستانهای «غنّ يا بلبل» و «الشمس» همانند یک انسان به سخن درآمده و با دیگران گفتگو می‌کند.

ه) شخصیتهای دست ساز: منظور از این دسته، تمام وسایلی هستند که به وسیله انسان ساخته شده و در داستانها، مانند دیگر شخصیتهای انسانی و حیوانی به کار گرفته می‌شوند. به عنوان مثال، شمشیر در داستان «السيف و الوردة» با گل سرخ به دعوا و مشاجره لفظی می‌پردازد. شخصیتهای «الدمياء المصنوعة من الشمع»^۱، «المجلّه»، «الطابة»^۲، «دبّرس»^۳ در داستان «غرفة البنت الصغيرة» به سخن درآمده و با هم گفتگو می-

۱۴۱ "شخصیت پردازی" در داستانهای کودک زکریا تامر.....

نمایند. شخصیت آدم آهنی نیز در داستان «رجل من حدید» مانند یک انسان احساس غرور و تکبر می‌کند.

و) شخصیتهای ذهن ساخت: منظور از این دسته، شخصیتهایی می‌باشند که زایده‌ی ذهن نویسنده است و واقعیت خارجی ندارند. در دو مجموعه «لماذَا سکت النهر» و «الوردة للسنونو» فقط یک نمونه شخصیت ذهن ساخت در داستان «البنت السمكة» دیده می‌شود که در آن دختر کوچک تبدیل به ماهی با سر انسان می‌شود. «... رفعت التحدث إلى تلك السمكة الغربية التي ثملَك رأس بنت و جسم سمكة» (تامر، ۲۰۰۳م، ص ۱۹).

فرابنی شخصیتها در دو کتاب «لماذَا سکت النهر» و «و قالت الوردة»

شخصیتهای پویا و ایستا

در داستانهای کودکان و نوجوانان، هر دو دسته از شخصیتهای پویا و ایستا وجود دارد. در داستانهای تامر نیز با وجود ساختار کوتاه داستانهای وی، هر دو دسته از این شخصیتها را می‌توان یافت.

شخصیتهای پویا (Dynamic Character)

«شخصیت پویا، شخصیتی است که یکریز و مداموم در داستان، دستخوش تغییر و تحول باشد و جنبه‌ای از شخصیت وی، عقاید و جهان بینی او یا خصلت و خصوصیت شخصیتی اش دگرگون شود» (میر صادقی، ۱۳۶۷ش، ص ۱۹۵).

شخصیتهای پویا در داستانهای تامر تغییر و تحولی کامل نمی‌یابند و این تغییر، فقط شامل یک جنبه وجودی آنها می‌شود. به عنوان مثال، دو شخصیت «ماهر» و «سعاد» در داستان «الحصان الخشبي الصغير» با هم دعوا و قهر نموده‌اند و اخمو و اندوهگین هستند. «تشاجر ماهر و أخته سعاد و أعلن كل منهما وعده ألا يكلم الآخر وجلسا عباسين وحزينين» (تامر، ۲۰۰۱م، ص ۳) ^۴ اما در پایان داستان، در طی حادثه‌ای متتحول می‌شوند و دیگر دعوا نمی‌کنند و با شادی و همکاری زندگی را سپری می‌نمایند. «ومنذ ذلك اليوم لم يعد ماهر و سعاد إلى التشاجر و عاشا معاً حياءً يسودها التعاون و المرح» (همان، ص ۴).

هدهد در داستان «معنى القصور» در ابتدا دارای صدایی زیباست. «كان الهدهد في قسم الزمان، ذا صوت جميل» (همان، ص ۳۰) اما در انتهای داستان در طی حادثه‌ای، او صدای زیبای خود را از دست می‌دهد. «فوجئ الهدهد بزوال صوته الجميل» (همان، ص ۳۲). کره اسب در داستان «السباق» ^۵ بعد از آنکه در ابتدای داستان مغور است و به الاغ فخرفروشی می‌کند، در پایان متتحول می‌گردد و به اشتباه خود پی می‌برد. «فسكت المهر بعد أن تنبأ إلى أن التفوق على حمار ليس بنصر يفخر به» (همان، ص ۴۹). فیل در داستان «الفیل المغورو» در ابتدای داستان، شخصیتی خودراضی و متکبر است؛ اما در ادامه، کبر و غرور خود را کنار می‌گذارد. «منذ تلك اللحظة تخلى الفیل عن غروره» (همان، ص ۶۶).

ماهی کوچولو در داستان «سمكة صغيرة السن» در ابتدا از محل زندگی خود ناخشنود است و قصد ترک آنجا را دارد؛ اما در ادامه، متوجه می‌گردد که رودخانه بهترین مکان برای زندگی است. «وهي تشعر بأن النهر أجمل الوطن في العالم» (همان، ص ۸۱). دختر و پسر نوجوان در داستان «حصان الأجداد» در ابتدای داستان، در مقابل إشغال خانه‌شان توسط بیگانگان شیون و زاری می‌نمایند؛ اما در ادامه، متتحول شده و لبخند زنان، برای بیرون کردن بیگانگان به پا می‌خیزند.

«... غير أن الصبي والبنت لم ينتجَا ثانية بل ابتسما وأثقين بعودهما إلى بيتهما الذي يحتله

غرباء» (همو، ۲۰۰۳م، ص ۳۷).

۱۴۳ "شخصیت پردازی" در داستانهای کودک زکریا تامر.....

گاهی تغییر شخصیتها در داستانهای کودکان تغییرات جسمانی را شامل می‌شود؛ زیرا بسیاری از شخصیت پردازیهای این گروه را جنبه‌های ظاهری و فیزیکی در بر می‌گیرد. به عنوان مثال شخصیت کلاع در داستان «الغراب» در ابتدا دارای رنگی سیاه می‌باشد اما چون می‌خواهد شبیه بلبل گردد، در انتهای داستان تبدیل به کلاع رنگارنگ می‌گردد. «فعاش الغراب المطلي بالألوان بقية عمره منبوزاً وحيداً من دون صديقه» (همو، ۲۰۰۱م، ص ۳۵).

جوچه تیغی در داستان «القندز» در ابتدا حیوانی زیبا و بدون خار است. «كان القندز، حيواناً جميلاً محوباً ولم يكن قبيحاً، تغطى الأشواك كلّ جسمه» (همان، ص ۲۲) اما در انتهای داستان تبدیل به حیوانی رشت می‌گردد. «وما إن تفوّه القندز بهذه الكلمات حتّى احتفى جماله و غطّت جسمه أشواك كثيفة» (همان، ص ۲۴).

در داستان «رجل من حديد» آدم آهنی که مغور و متکبر توصیف شده است. در پایان داستان منفجر شده و اجزای آن از هم پراکنده می‌شود. «ثم انفجرت فجأة و تحطم الرجل المصنوع من حديد و تناول على الأرض قطعاً صغيراً» (همان، ص ۵۳).

در داستان «البنت السمسكة» دختر کوچولو در ابتدا آرزو می‌کند ای کاش ماهی بود تا مجبور نگردد به مدرسه برود در ادامه، دختر تبدیل به ماهی عجیب غریبی می‌شود که دارای سر دختر بچه و بدن ماهی است. «رفضت التحدث إلى تلك السمسكة الغربية التي تملك رأس بنت وجسم سمكة» (همو، ۲۰۰۳م، ص ۱۹).

گربه در داستان «كيف فقد القطة لونها» در آغاز سفید رنگ می‌باشد اما در پایان داستان، رنگ او سیاه می‌گردد. «و صار منذ ذلك اليوم قطأً أسود اللون» (همان، ص ۳۷).

شخصیت ایستا (Static Character)

«شخصیت ایستا، شخصیتی در داستان است که تغییر نکند یا اندک تغییری را پذیرد. به عبارتی دیگر، در پایان داستان همان باشد که در آغاز بوده است و حوادث داستان بر وی تأثیر نگذارد یا اگر تأثیر بگذارد این تأثیر کم باشد (میرصادقی، ۱۳۶۷ش، ص ۱۹۴).

در ادبیات داستانی کودکان معمولاً شخصیت‌هایی که دارای خصلت و ویژگی مثبت هستند شخصیتی ایستا و ثابت دارند. به عنوان مثال شخصیت ایوب در داستان «السیف و المحراث» که در ابتداء، امانتدار توصیف شده تا انتهای داستان، همچنان شخصیتی امانتدار باقی می‌ماند.

شخصیت دخترکوچولو «مله»، در داستان «الطیور تأكل أيضًا» شخصیتی مثبت و دوستدار پرندگان است و تا پایان بر همین خصیصه باقی می‌ماند.

اما در داستانهای تامر گاه شخصیت‌های منفی نیز تا پایان داستان ثابت می‌مانند و هیچ تغییر و تحولی در رفتار و خصوصیات آنان صورت نمی‌گیرد. به عنوان مثال، پادشاه در داستان «عاش الملک» شخصیتی ستمگر معرفی می‌گردد و تا پایان داستان همچنان بر صفت خود باقی می‌ماند. پلیس در داستان «الغیمة» نیز دارای شخصیتی ایستاست و تغییری در رفتار وی صورت نمی‌گیرد. اهالی شهر در داستان «حاءالجراد» در ابتداء مردمی زیاده‌گو توصیف می‌شوند که به سخنان خود جامه عمل نمی‌پوشانند. این مردم تا پایان داستان بر همین خصیصه باقی می‌مانند. «...غیر أنهم ظلوا يتكلمون مرفوعي الرؤوس» (تامر، ۲۰۰۱م، ص ۷۳).

در داستانهایی از تامر که محور داستان کنش و حادثه است نه شخصیت، شخصیتها، ایستا هستند. به عنوان مثال شخصیت‌های داستان «غرفة البنت الصغيرة» یعنی «المجلة»^۶، «الطابة»، «الدميّة»^۷، «القط»^۸، «القرنفلة»^۹ و «دبّوس» همگی شخصیت‌هایی ایستا هستند. زیرا این داستانها به جای تمرکز بر شخصیتها، بر حادثه و کنش میان آنها استوار است. داستان «رندا تلعب» نیز بر حادثه تمرکز دارد به همین دلیل شخصیت رندا تا انتهای داستان ثابت باقی می‌ماند. شخصیت داستان «البنت التي أحبت الحرية»، یعنی دختر پادشاه نیز به علت تمرکز نویسنده داستان بر حادثه و عدم شخصیت پردازی، ثابت و ایستا است.

توصیف شخصیتها

شخصیت‌پردازی در داستانهای زکریا تامر به دلیل ساختار کوتاه داستانهای وی و

ویژگیهای خاص مخاطبان آن که به دنبال سرگرمی و بازی هستند و از توصیفات طولانی خسته و دلزده می‌شوند، بسیار کوتاه می‌باشد. توصیف مستقیم راوی از شخصیتها معمولاً به یک جمله یا یک عبارت محدود می‌گردد؛ اما به طور کلی، شخصیت‌پردازی از طریق کنش در داستان ادامه می‌یابد. زکریا تامر در توصیف شخصیتها، بیشتر به ذکر خصوصیات ظاهری، اندازه، رنگ و صدای آنها می‌پردازد. به عبارتی دیگر او در توصیف شخصیتها، از خصوصیات استفاده می‌کند که برای کودکان قابل درک می‌باشد. به عنوان مثال نویسنده، «[مها] را در داستان «الکسلی» دختری کوچک توصیف می‌نماید. «حيث مها البنت الصغيرة ...» (همان، ص ۴).

مرد غریب‌هی در داستان «أقوى الرجل» قوی هیکل و نیرومند توصیف گردیده است.
«جاء إلى إحدى المدن رجلٌ غريبٌ و كان ضخمَ الجسمِ، شديدَ القوّةِ.» (همان، ص ۹).

موش در داستان «الفأر رساماً»، حیوانی لاغر، که بیشتر وقت خود را به نقاشی کردن می‌گذراند، توصیف شده است. «...تسخر دائمًا فأر هزيل يقضي معظم أوقاته في التمرين على الرسم» (همان، ص ۱۹).

جوچه تیغی در داستان «القندذ» حیوانی زیبا و دوست داشتنی توصیف گردیده است که بدنش دارای خار نمی‌باشد. «كان القندذ حيواناً جميلاً محبوباً ولم يكن قبيحاً تغطى الأشواك كل جسمه» (تامر، ص ۲۰۰۱، ۲۲).

هدهد در داستان «معنى القصور» پرنده‌ای خوش صدا توصیف می‌شود. «كان الهدهد في قديم الزمان صوت ذا جميل» (همان، ص ۳۰) گربه در داستان «العدو» پیر و ساخورده توصیف شده است. «أدللي القط العجوز بتصریح للجريدة...» (همان، ص ۳۸).

اهمیت توصیف از آن روست که کودک بتواند با توجه به ویژگیهای ذکر شده برای هر شخصیت، تصویری از آن را در ذهن خود تداعی نماید، به گونه‌ای که آن شخصیت را جلو خود حاضر بینند. این امر باعث می‌شود تا کودک به داستان دل بسپارد و از آن تأثیر پذیرد. این تأثیر پذیری گاه چنان زیاد است که کودک خود را در قالب یکی از شخصیتهای داستان فرض می‌کند، به جای وی سخن می‌گوید و با حوادث روبرو دست و پنجه نرم می‌کند (عبدالله، ۱۹۹۱، ص ۳۸).

زکریا تامر در توصیف شخصیت‌های داستانی خود، در کنار خصوصیت‌های جسمانی و ظاهری از خصوصیات روحی و روانی نیز استفاده می‌کند که در مقایسه با خصوصیات جسمانی محدودتر می‌باشند. این خصوصیات خلقی، اغلب برای کودکان ساده و قابل درک می‌باشد. گربه کوچولو، در داستان «كيف فقد القط لونه؟» کوچک، سفید رنگ، پر جنب و جوش و چابک توصیف شده است. «كان القط الصغير أبضم اللون، مرحًا دائم التوابع والمواع» (تامر، ۲۰۰۳م، ص ۳۷). در داستان «السيف والمحرات» أیوب مردی امانتدار توصیف شده است. «كان يعيش رجلً وديعً اسمه أیوب» (همان، ۲۰۰۱م، ص ۲۵).

بعچه فیل در داستان «الفیل المغرور» خود پسند و متکبر توصیف گردیده است. «كان الفیل الصغير، معجباً بنفسه، معتداً بقوته» (همان، ص ۶۵) خروس در داستان «الدیك الحزين» فخرفروش با اندامی زیبا و تاج قرمز توصیف شده است. «نظر الدیك باحتقار إلى الغراب فخوراً بجسمه الرشيق و عرفه الأحمر» (همان، ص ۶۸).

شخصیت داستانهای تامر مطلق می‌باشند. رودخانه در داستان «لماذا سكت النهر» دوستدار گیاهان، حیوانات و کودکان است و چهره دیگری ندارد. روباه در داستان «ماذا قال الشعلب وماذا قالت أنيابه» مطلقاً مکار و نیرنگ باز معرفی گردیده است. گربه در داستان «الحمار والقط» علاوه بر اینکه تنبل است، دروغگو نیز می‌باشد. شخصیت «ملة» در داستان «الطبور تأكل أيضاً» از آنجا که دوستدار پرندگان می‌باشد شخصیتی مثبت است. راوی معمولاً در ابتدای داستان، در توصیف شخصیتها، ویژگیهایی را ذکر می‌کند که محور کنشهای بعدی داستان می‌باشد. در داستان «السيف والمحرات»، امانتدار بودن ایوب از آن روست که وجود این خصیصه در وجود وی، در ادامه داستان، به او کمک می‌کند تا از خانواده و محل زندگی خود در مقابل دشمنان محافظت نماید. در داستان «الفیل المغرور» خود پسندی و تکبر فیل در ابتدای داستان، محور کنشهای بعدی بین او و شتر می‌گردد. در داستان « جاء الجراد » پرحرفی مردم شهر و عمل نکردن به سخنانشان، در ادامه موجب مبتلا شدن آنان به قحطی و گرسنگی و فقر می‌گردد. در داستان «خروف عمّار» پرخاشگری و عشق قوچ به نبرد باعث می‌گردد تا در ادامه، او به خود صدمه بزند. خود پسندی و فخر فروشی توب در ابتدای داستان «المغرورة» باعث می‌شود

تا توپ، به سنگی تیز برخورد کند و بادش خالی گردد.

نکته جالب توجه در داستانهای تامر، توصیفی است که وی از پادشاه به دست می-دهد. پادشاه در داستانهای وی فردی ستمگر و مستبد و گاه احمق معرفی شده است. به عنوان مثال پادشاه در داستان «عاش الملک» ستمگر معرفی شده است. «أمر أحد الملوك الظالمين بإيجاد اختراع يجعله يستغنى عن قدميه في المشي» (تامر، ۲۰۰۱، ص ۴۰) این نویسنده پادشاه را در داستان «الملك الذي هزم الشمس» احمق و مستبد معرفی می‌کند. «وضع الملك النظارة على عينيه فبدلت له الشمس نقطة صغيرة من الضوء فصاح بغير سمسم تكرب خائفة من قوّي وهبيّ و بطشي»^{۱۰} (همان، ص ۴۷) در داستان «أوامر الملوك» نیز پادشاه مغرور معرفی گردیده است «كان أحد الملوك لا يغادر قصره إلا نادراً حفاظاً على وقاره و لا يعرف القلطط»^{۱۱} (همان، ص ۶۰۳) ذکریا تامر با کوچک و حقیر نشان دادن شخصیت پادشاه، لبخند تمسخر و ریشخند را بر لبان کودک می‌نشاند و این تمسخر اولین گام انقلاب علیه حاکمان مستبد است.

نتیجه

شخصیت پردازی در داستانهای کودکان از اهمیت والایی برخوردار است؛ زیرا کودکان از طریق همذات پنداری با شخصیت اصلی داستان به ادبیات علاقه‌مند می‌شوند؛ اما برای مهیا نمودن زمینه برای همذات پنداری کودک، باید معیارهایی را در نظر گرفت تا کودکان قادر به ایجاد رابطه باشند. ذکریا تامریکی از نویسنده‌گانی سوری است که زبان و مفاهیم خاص وی در داستانهای کودکش توجهات بسیاری را به خود جلب نموده است، به طوریکه بعضی داستانهای وی را شکل دهنده آغاز راه صحیح برای کودکان عرب می‌دانند که با زبانی بدیع و در قالب هنری مدرن، ارزش‌های انسانی، قومی و مبارزه طلبی را می‌گستراند. در داستانهای این نویسنده شخصیتهای جانوری و انسانی در مقایسه با دیگر شخصیتهای کاربردی در داستان کودکان، در صدر قرار دارند. شخصیت پردازی نویسنده در داستانها به دلیل ساختار کوتاه و ویژگی خاص مخاطبانش بسیار محدود است. توصیف مستقیم شخصیتها معمولاً به یک جمله یا یک عبارت

محدود می‌گردد؛ اما به طورکلی، شخصیت‌پردازی از طریق کنش و گفتگو در داستانها ادامه می‌بابد. توصیف زکریا تامر از شخصیتها بیشتر مرتبط با خصوصیات ظاهری، شکل، اندازه و رنگ است. شخصیتها پویا و ایستا هر دو در داستانهای مورد بررسی مشاهده می‌گردد. تغییرات حاصل شده در شخصیتها پویا، محدود به یک جنبه وجودی آنها می‌گردد؛ ضمن اینکه این تغییرات برای کودکان قابل درک است. شخصیتها دارای یک قطب مثبت یا منفی هستند و معمولاً شخصیتها بیکه جنبه مثبت دارند، شخصیتها ایستا را تشکیل می‌دهند. به طور کلی، با ارزیابی بررسیهای انجام شده و مقایسه آن با ویژگی‌های شخصیت‌پردازی داستان کودک، روشن می‌گردد که زکریا تامر، بسیاری از این معیارها را در داستانهای خود مدنظر داشته است.

پی نوشت

- ۱- عروسک ساخته شده با شمع
- ۲- توب
- ۳- سنjac
- ۴- ماهر و خواهرش سعاد با هم دعوا کردند و هر کدام تصمیم گرفتند با دیگری صحبت نکنند و ناراحت و اندوهگین نشستند
- ۵- مسابقه
- ۶- مجله
- ۷- عروسک
- ۸- گربه
- ۹- گل میخک
- ۱۰- پادشاه عینک را بر چشمش گذاشت و خورشید چون نقطه نور کوچکی به نظرش رسید، با شادی فزیاد زد، خورشید از هیبت و جلال و عظمت من گریزان است.
- ۱۱- یکی از پادشاهان به خاطر حفظ وقار، به ندرت قصر خود را ترک می‌کرد و گربه‌ها را نمی‌شناخت.

منابع و مأخذ

الف) مقالات

- حجازی، بنفشه (۱۳۸۳ش)، ادبیات کودک و نوجوان (ویژگیها و جنبه‌ها)، چاپ هفتم، تهران، انتشارات روشنگران و مطالعات زنان.
- شعاعی نژاد، علی اکبر (۱۳۸۲ش)، ادبیات کودکان، تهران، انتشارات اطلاعات.
- محمدی، محمد هادی (۱۳۷۸ش)، روش شناسی نقد ادبیات کودکان، تهران، انتشارات سروش.
- مرتضوی کرونی، علیرضا (۱۳۶۴ش)، ضوابط و اصول نقد کتابهای کودکان و نوجوانان، تهران، کانون فرهنگ و هنر اسلامی.
- مستور، مصطفی (۱۳۷۹ش)، مبانی داستان کوتاه، تهران، نشر مرکز.
- میرصادقی، میمانت (۱۳۶۷ش)، عناصر داستان، چاپ دوم، تهران، انتشارات سخن.
- نورتون، دونا (۱۳۸۲ش)، شناخت ادبیات کودکان، ترجمه زهره قائینی، تهران، نشر قلمرو.
- بريغش، محمد حسن (۱۹۹۶م)، ادب الأطفال (أهدافه، سماته)، الطبعة الثانية، بيروت، مؤسسة الرسالة.
- تامر، زکریا (۲۰۰۱م)، لماذا سكت الظهر؟، لبنان، دار الحدائق للطباعة و النشر و التوزيع.
- _____ (۲۰۰۳م)، قالت الوردة للسنونو، لبنان، دار الحدائق للطباعة و النشر و التوزيع.
- حلاوة، محمد السيد (۲۰۰۰م)، الأدب القصصي للاطفال، اسكندرية، مؤسسة حورس الدولية.
- الصمادی، امتنان عثمان (۱۹۹۵م)، زکریا تامر و القصة القصيرة، عمان، المؤسسة العربية للدراسات.
- عبد الله، محمد حسن (۱۹۹۱م)، قصص الأطفال و اصولها الفنية، القاهرة، العربي للنشر و التوزيع.
- عيد، عبد الرزاق (۱۹۸۲م)، العالم القصصي لزکریا تامر (وحدة البنية الذهنية الفنية في تمثيلها المطلق)، بيروت، دار الفارابي.
- الموسي، أنور عبد الحميد (۲۰۱۰م)، أدب الأطفال...فن المستقبل، بيروت - لبنان ، دار النهضة المصرية.
- فرزاد، عبد الحسين (۱۳۸۶ش)، «مروری بر داستان نویسی معاصر عرب»، فصلنامه فرهنگی ادبی هنری سمرقند، شماره ۱۷.

ب) منابع اینترنتی

- قرانيا، محمد (۲۰۰۶م)، بدايات قصة الأطفال في سوريا، (www.syrian story.com).
- عزت، اديب (۱۹۹۶م)، زکریا تامر (الخطو العنيد والاستشراف والكشف والإيجازات الفنية والمضمونية)، برگرفته از نشریه المعرفة، (www.noormag.com).

رسم الشخصية في قصص الأطفال لزكريا تامر «لماذا سكت النهر؟» و «قالت الوردة للستونو» غوذجا

فاطمه قادری^١
زيتن زارع ييدکی

الملخص:

هناك فارق بين كتابة القصة طفل و المراهقين و كتابتها للكبار. كلما قل عمر الطفل أو المراهق و تجربته ضاق بالكاتب مدى استعمال العناصر القصصية ضيقاً. هذا الأمر يجعل كتابة القصة للأطفال و المراهقين عويصة. يعتبر رسم الشخصية كواحد من العناصر الرئيسية لكتابة القصة، لأن قدرة الكاتب في تكوين الشخصيات و تمييتها تلعب دوراً هاماً في جذب الطفل للقصة. يعدّ زكريا تامر واحداً من الكتاب المشهورين في سوريا، و الذي قد كتب قصصاً كثيرة للأطفال و المراهقين؛ منها مجموعتان قصصيتان «قالت الوردة للستونو» و «لماذا سكت النهر». تناولت هذه الدراسة أسلوب رسم الشخصية في هاتين المجموعتين و قياسه مع معايير رسم الشخصية في قصص الأطفال. أمّا الأسئلة التي تسعى الكاتبة إلى الإجابة عنها فهي كيفية معايير رسم الشخصية في قصص الأطفال و مدى رعاية هذه المعايير من جانب زكريا تامر. نتائج هذه الدراسة تدلّ على رعاية كثيرة من معايير رسم الشخصية في قصص الأطفال من جانب هذا الكاتب السوري.

الكلمات الرئيسية: زكريا تامر، رسم الشخصية، قصص الأطفال، لماذا سكت النهر، قالت الوردة للستونو

١-الأستاذ المساعدة في اللغة العربية و أدابها بجامعة يزد.

٢- طالبة الماجستير في اللغة العربية و أدابها بجامعة يزد.